

STANDARD OCUPAȚIONAL

Ocupația: Conservator opere de artă și monumente istorice

**Domeniul: Educație și formare profesională, cercetare-proiectare, cultură,
sport**

Cod COR: 243102

2005

Ocupația: Conservator opere de artă și monumente istorice– 12 unități

Inițiator de proiect :

Centrul pentru Formare, Educație Permanentă și Management în Domeniul Culturii

Coordonatori proiect:

Moldoveanu Aurel, specialist conservare
expert consultant, CFEPMDC

Echipa de redactare a standardului ocupațional:

Diaconescu Virginia, expert conservare, Muzeul Național de Istorie
Ștefănescu Dan, expert conservare, șef serviciu conservare, Muzeul Țăranului Român
Moldoveanu Aurel, specialist conservare, expert consultant, CFEPMDC

Echipa de validare/ Referenți de specialitate

Nițulescu Virgil Ștefan – Secretar de stat – Ministerul Culturii și Cultelor

Matei Rodica – Expert patrimoniu – Muzeul Național de Artă

Coroamă Radu – Expert patrimoniu – Director Adjunct

Ișfănoni Doina Virginia – Director cercetare și Patrimoniu – Muzeul Național al Satului.

DESCRIEREA OCUPAȚIEI

Conservatorul este persoana capabilă să asigure instituțiilor deținătoare de bunuri culturale toate condițiile necesare păstrării acestora.

Conservatorul trebuie să observe, să analizeze să îndrume și să intervină atunci când situațiile create în sfera sa de competență o impun.

El își va baza întotdeauna deciziile pe rezultatele analizelor relațiilor cauzale pentru a putea acționa asupra cauzelor ce duc la deteriorarea bunurilor culturale și a monumentelor.

Principalele activități ale conservatorului sunt:

1. asigurarea condițiilor microclimatice prevăzute în Normele de conservare;
2. eliminarea iluminatului natural și fluorescent din expozițiile în care sunt prezentate materiale vulnerabile de natură organică
3. folosirea aparatelor de măsură și control a condițiilor microclimatice și de iluminat
4. organizarea depozitelor prin proiectare și tipodimensionare
5. găsirea celei mai bune modalități de etalare și depozitare
6. coordonarea programului instituțional pentru prevenirea apariției focarelor de incendii și impunerea respectării măsurilor respective
7. impunerea măsurilor privind păstrarea intactă a stării de conservare a monumentelor

De asemenea, conservatorul operelor de artă și monumentelor istorice se preocupă permanent de propria dezvoltare profesională, își planifică permanent propriile activități și are abilități de comunicare și lucru în echipă.

UNITĂȚI DE COMPETENȚĂ

Domeniu de competență	Nr. crt.	Titlul unității
FUNDAMENTALE	1	Comunicarea interactivă
	2	Munca în echipă
	3	Dezvoltarea profesională proprie
GENERALE PE DOMENIUL DE ACTIVITATE	4	Planificarea activității proprii
	5	Aplicarea NPM și NPSI
	6	Asigurarea conservării preventive a bunurilor culturale
SPECIFICE OCUPAȚIEI	7	Asigurarea condițiilor microclimatice
	8	Ocrotirea obiectelor expuse și/sau depozitate
	9	Conservarea memoriei audiovizuale
	10	Protejarea bunurilor în timpul schimburilor culturale
	11	Aplicarea măsurilor urgente pentru salvarea descoperirilor arheologice
	12	Conservarea preventivă a monumentelor istorice

UNITATEA 1 COMUNICAREA INTERACTIVĂ

Descriere

Unitatea descrie competența referitoare la transmiterea și primirea informațiilor astfel încât să se susțină buna desfășurare a activităților printr-o comunicare interactivă la locul de muncă.

Elemente de competență	Criterii de realizare
1. Transmite și primește informații	1.1. Transmiterea și primirea informațiilor se realizează cu promptitudine, prin forme specifice de comunicare, în concordanță cu situația dată. 1.2. Informațiile sunt transmise și primite permanent și în mod adecvat. 1.3. Limbajul utilizat este specific locului de desfășurare a activității/locului de muncă, pentru primirea și transmiterea informațiilor cu corectitudine. 1.4. Modul de adresare utilizat este concis și politic. 1.5. Întrebările utilizate sunt pertinente și logice, pentru obținerea de informații suplimentare și clarificări. 1.6. Toate persoanele implicate au informații suficiente pentru asigurarea desfășurării eficiente a activității.
2. Participă la discuții de grup	2.1. Opiniile și punctele de vedere proprii sunt comunicate deschis, pentru rezolvarea problemelor apărute. 2.2. Opiniile proprii sunt susținute cu argumente clare, prin intervenții prompte și logice. 2.3. Participarea la discuții în grup este efectuată prin sprijinirea și respectarea opiniilor și drepturilor celorlalți colegi. 2.4. Problemele sunt discutate și rezolvate- ori de câte ori este posibil - într-un mod agreat și acceptat de toți membrii grupului.

Gama de variabile

Forme de comunicare: verbal (oral, scris), non-verbal (mimica, gestică, distanța personală), paraverbal (intonație, expresivitate, pauze, volumul vocii)

Modul adecvat de transmitere și primire a informațiilor: informațiile sunt clare și concise, feedback-ul este permanent asigurat, persoanele implicate în proiect sunt informate permanent.

Persoanele implicate în comunicare sunt: conservatori de obiecte de artă și monumente, muzeografi, restauratori, supraveghetori precum și orice alte persoane care sunt implicate în activitățile cu bunuri culturale.

Ghid pentru evaluare

Cunoștințele se referă la:

- terminologia de specialitate
- modul de adresare și exprimare a ideilor

La evaluare se vor urmări:

- corectitudinea cu care se transmit informațiile
- claritatea exprimării
- capacitatea de reacție în situații neprevăzute
- capacitatea de adaptare a informației pentru diverșii receptori.

UNITATEA 2 EFECTUAREA MUNCII ÎN ECHIPĂ

Descriere

Unitatea se referă la competența privind colaborarea eficientă pentru desfășurarea tuturor activităților legate de conservarea obiectelor de arta si a monumentelor.

Elemente de competență	Criterii de realizare
1. Stabilește obiectivele activității și lucrului în echipă	1.1.Obiectivele activității echipei se stabilesc și se modifică în funcție de tipul activităților. 1.2. Obiectivele activității și lucrului în echipă se stabilesc în corelație cu necesitățile existente. 1.3.Obiectivele activității și lucrului în echipă sunt stabilite cu flexibilitate și realism.
2. Identifică rolurile în echipă	2.1. Rolurile în echipă sunt identificate în funcție de obiectivele activității. 2.2. Rolurile în echipă sunt identificate în funcție de aptitudinile membrilor acesteia. 2.3. Rolurile sunt identificate în mod obiectiv. 2.4.Rolurile sunt identificate ținând cont de complementaritatea acestora.
3. Stabilește regulile de lucru în echipă	3.1.Regulile de desfășurare a muncii în echipă sunt stabilite astfel încât să permită exprimarea și respectarea opiniei fiecărui membru. 3.2.Regulile de desfășurare a muncii în echipă se stabilesc în funcție de obiectivele activității de conservare a obiectelor de arta si a monumentelor. 3.3.Creșterea eficienței muncii în echipă se face prin respectarea și adoptarea celor mai bune reguli.
4. Desfășoară munca în echipă	4.1.Munca în echipă se realizează în concordanță cu obiectivele stabilite. 4.2.Participarea activă la munca în echipă presupune respectarea obligatorie a regulilor stabilite anterior. 4.3.Obiectivele activității se realizează printr-o colaborare permanentă între membrii echipei. 4.4.Obiectivele echipei se realizează prin îndeplinirea rolului asumat.

Gama de variabile:

Membrii echipei: conservatori, șeful echipei.

Obiectivele echipei: colaborare eficientă bazată pe compatibilitate, realizarea activităților propuse

Ghid pentru evaluare:

Cunoștințele se referă la:

- noțiuni de psihologia grupului și de psihologie socială
- tehnici de lucru în echipă
- componența echipei

La evaluare se vor urmări :

- capacitatea de stabilire a obiectivelor activității și lucrului în echipă
- capacitatea de cooperare eficientă și activă într-un grup
- capacitatea de a corela rolul atribuit cu aptitudinile membrilor echipei
- capacitatea de identificare a rolurilor în cadrul echipei
- capacitatea de stabilire a regulilor de lucru în cadrul echipei

UNITATEA 3

DEZVOLTAREA PROFESIONALĂ PROPRIE

Descriere

Unitatea descrie competența referitoare la dezvoltarea profesională proprie, care se realizează permanent, urmărindu-se perfecționarea și acumularea de noi cunoștințe și abilități în vederea elaborării și desfășurării unor activități de conservare de calitate superioară, utilizând tehnici cât mai diverse și mijloace cât mai adecvate.

Elemente de competență	Criterii de realizare
1. Identifică necesitățile proprii de dezvoltare	1.1.Necesitățile proprii de dezvoltare se stabilesc pe baza autoevaluării și a recomandărilor din urma evaluărilor. 1.2.Necesarul de autoinstruire este identificat ținând cont de noutățile ce apar în domeniu. 1.3.Autoinstruirea se desfășoară continuu, utilizând studiile publicate și rezultatele experienței practice.
2. Dezvoltă cunoștințe proprii	2.1. Planul de studiu individual se stabilește astfel încât să acopere nevoile personale de dezvoltare profesională. 2.2. Cunoștințele asimilate prin studiu individual sunt integrate în sistemul de cunoștințe existent. 2.3. Informațiile de asimilat sunt selectate în raport cu dezvoltarea profesiei la nivel național și internațional. 2.4. Dezvoltarea cunoștințelor se face prin aprofundare și perfecționare.
3. Dezvoltă deprinderi proprii	3.1 Deprinderile sunt exersate pentru atingerea unor parametri de funcționalitate adecvați. 3.2.Deprinderile dobândite se regăsesc într-un stil de muncă îmbunătățit. 3.3.Deprinderile sunt dezvoltate cu perseverență. 3.4.Deprinderile dobândite sunt în concordanță cu planul de dezvoltare personală.
4. Evaluează dezvoltarea profesională	4.1. Evaluarea dezvoltării profesionale se realizează atât prin autoevaluare cât și cu ajutorul unui supervisor. 4.2. Evaluarea se realizează în conformitate cu planul individual de dezvoltare profesională. 4.3.Evaluarea se realizează într-un mod obiectiv și în manieră pozitivă.

Ocupația: Conservator opere de artă și monumente istorice– 12 unități

Gama de variabile :

Surse de informare autorizate : publicații de specialitate, legislație specifică , conferințe, seminarii, pagini web, cursuri de perfecționare și specializare etc.

Dezvoltare profesională dezvoltarea lucrului în echipă, dezvoltarea capacităților de relaționare cu diferite categorii de participanți, dobândire de noi cunoștințe specifice etc.

Dezvoltare personală: dezvoltarea capacității de intervenție,.

Ghid pentru evaluare :

Cunoștințe necesare:

- metode de documentare
- tipuri de surse de informare autorizate
- utilizarea calculatorului
- navigarea pe Internet
- conservare preventivă
- muzeologie generala
- etiopatologia bunurilor culturale
- chimie generala

La evaluare se vor urmări:

- capacitatea da a stabili un plan de studiu individual care să reflecte propriile nevoi de dezvoltare profesională
- capacitatea de a urmări cu consecvență atingerea obiectivelor de autoformare
- obiectivitatea autoevaluării
- identificarea celor mai pertinente și noi surse informaționale, adecvate propriilor nevoi de dezvoltare profesională
- evaluarea critică și asimilarea noilor tendințe

UNITATEA 4

PLANIFICAREA ACTIVITĂȚII PROPRII

Descriere:

Unitatea descrie competența necesară pentru stabilirea caracteristicilor esențiale ale contextului muncii în vederea planificării eficiente a activităților de desfășurat.

Elemente de competență	Criterii de realizare
1. Stabilește prioritățile zilnice	1.1.Prioritățile sunt stabilite cu discernământ, în funcție de specificul activității. 1.2.Prioritățile zilnice sunt stabilite cu responsabilitate pentru asigurarea fluentei în activitate și evitarea disfuncționalităților. 1.3.Prioritățile sunt stabilite în funcție de rolul ocupat în activitatea respectivă.
2. Planifică etapele activităților	2.1.Etapele de realizare a activităților sunt stabilite corect și realist, în funcție de complexitatea acestora. 2.2.Etapele de realizare a activităților sunt stabilite în funcție de metodologia specifică de implementare a activității. 2.3.Etapele activității sunt stabilite cu atenție, în vederea încadrării în termenele de finalizare propuse. 2.4.Programul întocmit este flexibil, asigurând posibilitatea operării de modificări și adaptări la situații neprevăzute.
3. Revizuieste planul de activități	3.1.Activitățile nerealizate sunt replanificate prompt pentru încadrarea în termenele prestabilite. 3.2.Durata activităților este restabilită în funcție de timpul disponibil și de priorități. 3.3.Activitățile replanificate sunt corelate permanent cu cele aflate în derulare pentru asigurarea cursivității programului de realizat.

Gama de variabile:

Priorități: constată condițiile de apariție a factorilor dăunători și apoi intervine

Activități: evaluează condițiile microclimatului, relațiile dintre bunuri și mediu ambiant, condițiile de iluminat, gradul de izolare termică.

Disfuncționalități: întârzieri în procurarea materialelor necesare, nerespectarea programului activităților cu caracter obligatoriu, nerealizarea unor activități din program, nerespectarea duratei activităților etc.

Situații neprevăzute: calamități naturale, defectarea aparatelor de măsură și control, accidente etc.

Ghid pentru evaluare:

Cunoștințele se referă la:

- prioritățile în activitatea desfășurată de conservator
- noțiuni de planificare și organizare;
- tipuri de disfuncționalități posibile și de situații neprevăzute

La evaluare se vor urmări:

- capacitatea de identificare a priorităților în activitate
- capacitatea de planificare a etapelor activității zilnice
- capacitatea de analizare a activităților de îndeplinit
- capacitatea de evaluare a complexității activităților de îndeplinit
- capacitatea de respectare a programului de activități și a termenelor stabilite
- capacitatea de adaptare a programului la situații neprevăzute fără afectarea țelului final.

UNITATEA 5

APLICAREA NPM și NPSI

Descriere:

Unitatea descrie competența necesară pentru a desfășura activitatea în condiții de siguranță din punct de vedere al normelor de protecție a muncii și de PSI.

Elemente de competență	Criterii de realizare
<p>1. Aplică normele de protecție a muncii</p>	<p>1.1. Normele de protecție a muncii sunt însușite și aplicate în conformitate cu specificul locului de desfășurare a activităților.</p> <p>1.2. Situațiile de risc sunt identificate și raportate cu promptitudine conform reglementărilor din programul de prevenire.</p> <p>1.3. Normele de protecție a muncii sunt aplicate în corelație cu tipurile de accidente ce pot surveni.</p> <p>1.4. Prevederile legislative în domeniul protecției muncii și reglementările specifice locului de muncă sunt însușite prin participarea la instructajele periodice.</p>
<p>2. Aplică normele de PSI</p>	<p>2.1. Măsurile de protecție P.S.I. sunt stabilite prin identificarea cauzelor/factorilor care pot genera un focar.</p> <p>2.2. Intervențiile vizează blocarea acțiunii factorilor de risc înainte ca aceștia să provoace un incendiu.</p> <p>2.3. Aplicarea măsurilor de combatere este făcută cu promptitudine pentru a preveni generalizarea focarului.</p> <p>2.4. Efectuarea unor compartimentări constructive pot împiedica generalizarea incendiilor.</p> <p>2.5. Focarul este identificat și raportat cu promptitudine persoanelor cu răspundere în domeniu.</p> <p>2.6. Aparatura și materialele utilizate sunt folosite în conformitate cu instrucțiunile producătorului și cu reglementările legale în vigoare</p> <p>2.7. Prevederile legislative în domeniul PSI sunt însușite prin participarea la instructajele periodice.</p>
<p>3. Aplică procedurile de urgență pentru evacuare</p>	<p>3.1. Comunicarea în situații de urgență se realizează cu calm, claritate și stăpânire de sine pentru evitarea panicii.</p>

	<p>3.2. Căile de evacuare alternative sunt indicate cu precizie pentru salvarea personalului și a publicului.</p> <p>3.3. Echipamentele de stingere a incendiilor sunt utilizate cu rapiditate și corectitudine pentru evitarea amplificării situației critice.</p> <p>3.4. Evacuarea se efectuează în conformitate cu planurile stabilite.</p> <p>3.5. Intervenția în situații de urgență este adaptată tipului de eveniment produs.</p> <p>3.6. Procedurile de urgență și combatere sunt aplicate prompt, ori de câte ori este nevoie.</p>
--	--

Gama de variabile:

Factorii care pot declanșa incendiul: instalațiile electrice, sistemele de încălzire, focul cu flacără deschisă, trăznetul, fumatul, piromania etc.

Tipuri de accidente: electrocutări, accidente mecanice, etc.

Aparatura utilizată: instalația de avertizare, stingătoare, hidranții

Materiale: diverse substanțe chimice pentru ignifugarea materialelor combustibile, diverse instrumente sau unelte folosite în cadrul atelierelor specializate etc.

Echipamentul de stingere a incendiilor: hidranți, extincatoare, lopeți, nisip, găleți, furtunuri etc.

Ghid pentru evaluare:

Cunoștințele se referă la:

- normele de protecție a muncii și stingere a incendiilor, specifice activităților desfășurate
- amplasarea și modul de utilizare a echipamentelor de stingere a incendiilor
- tipuri de echipamente pentru stingerea incendiilor
- tipuri de accidente posibile
- proceduri de evacuare în caz de incendiu

La evaluare se vor urmări:

- capacitatea de aplicare corectă a reglementărilor specifice locului de muncă și a reglementărilor generale privind protecția muncii
- capacitatea de a identifica factorii de risc și de a aplica măsurile de prevenire și combatere
- corectitudinea și promptitudinea cu care se acționează în caz de accident
- capacitatea de decizie și de reacție în situații neprevăzute
- calmul și stăpânirea de sine în situații critice

UNITATEA 6

ASIGURAREA CONSERVĂRII PREVENTIVE A BUNURILOR CULTURALE

Descriere:

Unitatea se referă la competența de conservare preventivă a bunurilor culturale cu scopul de a evita degradarea obiectelor de artă și a monumentelor.

Elemente de competență	Criterii de realizare
1. Evaluează starea obiectelor și a monumentelor	1.1. Starea obiectelor și a monumentelor este evaluată în vederea stabilirii gradului de deteriorare. 1.2. Evaluarea stării de degradare a obiectelor și a monumentelor se face permanent cu responsabilitate. 1.3. Evaluarea stării obiectelor și a monumentelor se face prin metode specifice.
2. Identifică factorii de degradare	2.1. Identificarea factorilor generali de degradare și blocarea acțiunii acestora. 2.2. Identificarea factorilor se face prin analiza proceselor și a efectelor pe care le induc. 2.3. Identificarea factorilor care acționează simultan se face pentru evitarea efectelor sinergice. 2.2. Factorii de degradare sunt identificați cu atenție și responsabilitate, în funcție de particularitățile lor și ale mediului înconjurător. 2.4. Identificarea posibilibilor factori de degradare se face permanent, cu profesionalism. 2.5. Identificarea posibilibilor factori de degradare se face în scopul aplicării măsurilor de protecție.
3. Aplică măsuri de protecție	3.1. Măsurile de protecție preventivă sunt aplicate pentru toate bunurile culturale. 3.2. Măsurile de protecție preventivă sunt aplicate permanent, cu profesionalism. 3.3. Aplicarea măsurilor de protecție preventivă se face în scopul prevenirii degradării obiectelor de artă și monumentelor. 3.4. Aplicarea măsurilor de protecție preventivă se face controlând permanent factorii microclimatici.

Gama de variabile:

Factori de degradare: factorii fizico-chimici ai mediului ambiant (factori de reacție și de activare), factorii biologici, factorul uman, calamitățile naturale, șocurile, trepidațiile, frecările, lovirile, factorii interni specifici fiecărui gen de material.

Degradarea obiectelor reprezintă rezultatul tendinței naturale de descompunere a materiei prin procese chimice spontane și ireversibile și al acțiunii factorilor de risc.

Masurile de protecție preventivă constau în controlul permanent al tuturor factorilor.

Factori microclimatici:

- factori de reacție: umiditate, oxigen, poluare
- factori de activare: temperatura și lumina
- neutralizarea celorlalți factori
- factori interni: pH, aciditate, substanțele, active chimic, introduse în procesul de realizare a bunurilor

Ghid pentru evaluare:

Cunoștințele se referă la:

- legislația specifică
- factori de degradare
- noțiuni de chimie
- mecanisme/procese de degradare (chimice, fizice, fizico-mecanice)

La evaluare se vor urmări:

- capacitatea de a evalua corect starea obiectelor și a monumentelor
- profesionalismul cu care identifică factorii de degradare indiferent de context și blochează acțiunea acestora
- responsabilitatea cu care asigură conservarea preventivă a bunurilor culturale
- profesionalismul cu care aplică măsurile de protecție preventivă a obiectelor de artă și a monumentelor.

UNITATEA 7

Controlul condițiilor microclimatice

Descriere:

Unitatea se referă la competența conservatorului de a menține microclimatul necesar păstrării în condiții optime a bunurilor culturale.

Elemente de competență	Criterii de realizare
1. Controlează condițiile microclimatice	1.1. Determinarea umidității și temperaturii din spațiile muzeale se face cu aparate de măsură și control specifice. 1.2. Înregistrarea parametrilor microclimatici permite intervențiile pentru corectarea condițiilor de mediu. 1.3. Analizarea corectă a diagramelor de înregistrare se face în vederea eliminării intervențiilor necorespunzătoare.
2. Utilizează aparatele de măsură și control	2.1. Utilizarea aparatelor de măsură și control se face ținând cont de specificațiile din fișa tehnică. 2.2. Aparatele de măsură și control sunt utilizate astfel încât rezultatele înregistrate să fie corecte. 2.3. Aparatele de măsură și control sunt utilizate la întreaga lor capacitate ori de câte ori este nevoie. 2.4. Aparatele de măsură și control sunt etalonate periodic pentru a obține rezultate exacte.
3. Verifică starea aparatelor de măsură și control	3.1. Starea aparatelor de măsură și control este verificată permanent. 3.2. Aparatele de măsură și control sunt verificate în vederea evitării defectării lor. 3.3. Aparatele de măsură și control sunt verificate cu atenție, prin metode specifice.

Gama de variabile:

Aparate de măsură și control: termohigrometre, termohigrografe, psihrometre, luxmetre, U.V.metre

Metode de verificare a aparatelor de măsură și control: vizual, prin urmărire permanentă, le reglează periodic prin unitățile de metrologie.

Ghid pentru evaluare:

Cunoștințele se referă la:

- parametrii microclimatici recomandați de normele internaționale de conservare
- datele din fișa tehnică a aparatelor de măsură și control
- tipuri de aparate de măsură și control
- modul de funcționare al aparatelor de măsură și control

La evaluare se va urmări:

- perseverența cu care verifică starea aparatelor de măsură și control
- profesionalismul cu care utilizează aparatele de măsură și control
- capacitatea de analiză la evaluarea înregistrărilor făcute
- promptitudinea cu care corectează anomaliile microclimatice ivite

UNITATEA 8

OCROTIREA OBIECTELOR EXPUSE SAU DEPOZITATE

Descriere

Unitatea se referă la competența privind soluționarea problemelor de conservare a obiectelor din expoziții și depozite.

Elemente de competență	Criterii de realizare
1. Asigură condițiile de ocrotire din spațiul muzeal	1.1. Etalarea și depozitarea se fac în spații salubre, curate și care au rezistență. 1.2. Stabilitatea microclimatică se asigură prin utilizarea mijloacelor tehnice specifice. 1.3. Fiabilitatea instalațiilor generale se asigură pentru prevenirea degradării colecțiilor.
2. Proiectează organizarea expozițiilor/depozitelor	2.1. Proiectarea se face cu scopul stabilirii locului fiecărui obiect într-o expoziție sau depozit. 2.2. Proiectarea organizării expozițiilor/depozitelor se face în vederea unei etalări/depozitari corespunzătoare. 2.3. Proiectarea organizării expozițiilor/depozitelor se realizează în vederea asigurării unei stări complete de repaus. 2.4. Proiectarea stabilește locul, poziția, modul de etalare, contextul, numărul obiectelor expuse sau depozitate. 2.5. Proiectarea organizării expozițiilor/depozitelor se face cu profesionalism, în echipe multidisciplinare.
3. Stabilește modalitățile de etalare și depozitare	3.1. Amplasarea obiectelor se face cu respectarea normelor de conservare. 3.2. Plasarea obiectelor în unitățile modulare ține seama de forma și dimensiunile obiectelor. 3.3. Așezarea obiectelor în moduli se face urmărindu-se atât respectarea normelor de conservare cât și utilizare rațională și completă a spațiului.
4. Codifică spațiul, modulii și unitățile modulare	4.1. Codificarea modulilor și a unităților modulare se face cu scopul regăsirii rapide a obiectelor. 4.2. Elaborarea cataloagelor întregește sistemul de evidență a bunurilor culturale. 4.3. Codificarea spațiului, a modulilor și a unităților modulare se face conform regulilor stabilite.

Gama de variabile:

Proiectarea expozițiilor presupune alcătuirea unui plan de așezare în spațiu a bunurilor culturale. Odată cu proiectarea se stabilesc și tipurile de moduli de etalare și depozitare (vitrine de centru, perete, înalte, joase etc.) modulii de depozitare, forma lor și natura materialelor din care sunt făcuți.

Mijloace tehnice: instalații de frig, pentru reducerea temperaturii, aparate pentru controlul umidității.

Unități modulare: vitrine, moduli de depozitare.

Ghid pentru evaluare:

Cunoștințele se referă la:

- aspectul, forma și dimensiunile obiectelor
- cerințele etalării
- normele de etalare și depozitare
- organizarea sistemului de regăsire

La evaluare se vor urmări:

- capacitatea de a realiza un depozit cât mai compact
- abilitatea de a găsi cele mai bune modalități de așezare a obiectelor.
- capacitatea de a elabora și folosi cele mai simple și mai eficiente coduri de regăsire a obiectelor.

UNITATEA 9

CONSERVAREA MEMORIEI AUDIO-VIZUALE

Descriere:

Unitatea se referă la competența conservatorului de a păstra în cele mai bune condiții înregistrările audio-vizuale.

Elemente de competență	Criterii de realizare
1. Identifică factorii de degradare	1.1. Factorii de degradare ai memoriei audio-vizuale sunt identificați în vederea blocării acțiunii lor. 1.2. Blocarea intervenției factorilor de degradare a memoriei audio-vizuale se face permanent, cu profesionalism. 1.3. Factori de degradare a memoriei audio-vizuale sunt identificați folosind metode specifice.
2. Aplică măsuri de protecție a memoriei audio-vizuale	2.1. Aplicarea măsurilor de protecție a memoriei audio-vizuale se face prin menținerea unor parametrii constanți de umiditate și temperatură. 2.2. Aplicarea măsurilor de protecție a memoriei audio-vizuale presupune folosirea unor materiale inerte din punct de vedere chimic. 2.3. Memoria audio-vizuală este protejată și prin transferul imaginilor de pe suporturi vulnerabile pe suporturi perene și a sunetelor. 2.4. Protejarea memoriei audio-vizuale se face prin respectarea unor reguli stricte de folosire. 2.5. Aplicarea măsurilor de protecție a memoriei audio-vizuale presupune organizarea unei fototeci/fonoteci ce va permite identificarea și regăsirea rapidă a înregistrărilor.

Gama de variabile:

Memoria audio-vizuală: fotografii, clișee, benzi magnetice, (audio-video), filme cinematografice, discuri, CD-uri etc.

Materiale inerte din punct de vedere chimic: materiale metalice (cutii, dulapuri), folie poliestică pentru plicuri și ștraifuri etc.

Parametrii specifici de umiditate și căldură pentru păstrarea memoriei audio-vizuale: umiditate relativă 25-35%, temperatura 3-5 grade.

Suporturi vulnerabile: clișee pe sticlă, clișee din azotat și acetat de celuloză

Suporturi mai perene: plan filme (pozitive-negative), CD-uri,

Reguli de folosire a suporturilor de memorie audio-vizuală: se feresc de murdărie, praf, mizerie, umezeală, căldură, zgâriere etc.

Ghid pentru evaluare:

Cunoștințele se referă la:

- noțiuni de microclimat
- reguli de păstrare și folosire a memoriei audio-vizuale
- factorii de degradare ai memoriei audio-vizuale
- măsuri de protecție a memoriei audio-vizuale

La evaluare se vor urmări:

- capacitatea de a identifica factorii de degradare ai memoriei audio-vizuale
- responsabilitatea cu care aplică măsurile de protecție a memoriei audio-vizuale
- responsabilitatea cu care respectă regulile specifice de folosire a memoriei audio-vizuale
- perseverența cu care urmărește realizarea transferului imaginilor de pe suporturile vulnerabile pe suporturile perene
- abilitatea de a organiza și folosi fototeca/fonoteca.

UNITATEA 10 PROTEJAREA BUNURILOR CU PRILEJUL SCHIMBURILOR CULTURALE

Descriere:

Unitatea descrie competența necesară conservatorului de a proteja bunurile culturale în tipul schimburilor culturale, astfel încât să nu le fie afectată integritatea.

Elemente de competență	Criterii de realizare
1. Manipulează bunurile culturale	1.1. Bunurile culturale sunt manipulate astfel încât să le fie păstrată integritatea. 1.2. Bunurile culturale sunt manipulate în vederea itinerării și expunerii lor. 1.3. Manipularea bunurilor culturale se face în scopul participării la celelalte activități de cercetare și de valorificare a patrimoniului.
2. Ambalează bunurile culturale	2.1. Bunurile culturale sunt ambalate în vederea participării lor la schimburile culturale intermuzeale naționale și internaționale 2.2. Bunurile culturale sunt ambalate pentru protejarea lor în timpul transportului 2.3. Ambalarea bunurilor culturale urmărește să păstreze integritatea proprietăților fizico-chimice ale acestora.
3. Transportă bunurile culturale	3.1. Transportarea bunurilor culturale în perimetrul muzeului se efectuează în cutii și cărucioare speciale. 3.2. Transportarea bunurilor culturale în afara muzeului se efectuează cu mijloace speciale. 3.3. Bunurile culturale sunt transportate aplicându-se măsurile de securitate necesare..

Gama de variabile:

Alte activități muzeale: studiu obiectelor, fotografierea, inventarierea.

Mijloace speciale de transport: mașini cu izolare termică, ambalaje speciale.

Ghid pentru evaluare:

Cunoștințele se referă la:

- noțiuni de microclimat
- utilizarea materialelor stabile din punct de vedere chimic
- proprietățile materialelor folosite
- modalitățile de mânăuire, ambalare și transport

La evaluare se vor urmări:

- atenția cu care manipulează bunurile culturale în interiorul și în afara muzeului
- capacitatea de a alege materialelor adecvate scopului urmărit
- abilitate de a alege mijloace adecvate de transport

UNITATEA 11

APLICAREA MASURILOR URGENTE PENTRU SALVAREA DESCOPERIRILOR ARHEOLOGICE

Descriere:

Unitatea descrie competența referitoare la aplicarea masurilor urgente ce ajută la salvarea descoperirilor arheologice.

Elemente de competență	Criterii de realizare
1. Identifică factorii care fac critic momentul decopertării	1.1. Identificarea factorilor ce fac critic momentul decopertării se face simultan cu acțiunea de decopertare. 1.2. Prevenirea degradării descoperirilor determinată de încălzirea acestora se face imediat după decopertare. 1.3. Identificarea obiectelor care necesită păstrarea intactă a conținutului de apă se face cu atenție în scopul salvării acestora.
2. Ambalează descoperirile arheologice	2.1. Descoperirile arheologice sunt izolate imediat ce au intrat în contact cu mediul extern. 2.2. Descoperirile arheologice sunt ambalate cu atenție, evitând deteriorarea acestora. 2.3. Ambalarea descoperirilor arheologice se face folosind materiale neutre din punct de vedere chimic. 2.4. Ambalarea se face potrivit cerințelor de păstrare specifice tipurilor de material din care sunt făcute descoperirile.
3. Depozitează descoperirile arheologice pe șantier	3.1. Depozitarea descoperirilor arheologice se face cu atenție, evitând tensionarea acestora. 3.2. Depozitarea descoperirilor arheologice se face potrivit particularităților lor morfologice. 3.3. Descoperirile arheologice sunt depozitate în spații ce asigură microclimatul specific fiecărui tip de material.

Gama de variabile:

Metode specifice de salvare a descoperirilor arheologice: intervenție imediată, ambalare corespunzătoare, depozitare în condiții de securitate.

Metode specifice de ambalare a descoperirilor arheologice: pungă în pungă, în cutii închise: menținerea conținutului de apă a materialelor de natură organică, asigurarea stării uscate a materialelor anorganice.

Factorii care fac critic momentul decopertării: radiațiile, curenții de convecție, pierderea bruscă a apei din structura lor.

Locul în care pot fi găsite descoperiri arheologice: șantiere în loc deschis, în interiorul monumentelor etc.

Ghid pentru evaluare:

Cunoștințele se referă la:

- cunoașterea factorilor de risc
- contracararea acțiunii agresive a noilor factori de mediu
- metode specifice de ambalare a obiectelor arheologice
- microclimatul necesar conservării descoperirilor arheologice

La evaluare se va urmări:

- profesionalismul cu care identifică factorii care fac critic momentul decopertării
- atenția și responsabilitatea cu care ambalează descoperirile arheologice
- profesionalismul cu care depozitează descoperirile arheologice
- capacitatea de a utiliza eficient spațiul disponibil.

UNITATEA 12

CONSERVAREA PREVENTIVĂ A MONUMENTELOR ISTORICE

Descriere:

Unitatea descrie competența necesară conservatorului de a asigura monumentelor istorice o conservare preventivă în scopul păstrării lor îndelungate.

Elemente de competență	Criterii de realizare
<p>1. Identifică componentele artistice, arhitecturale și documentare</p>	<p>1.1. Componentele artistice și arhitecturale sunt identificate în scopul stabilirii valorii monumentului. 1.2. Componentele arhitecturale sunt identificate în scopul încadrării monumentului într-o perioadă istorică sau curent cultural. 1.3. Identificarea componentelor artistice și arhitecturale se face în scopul protejării monumentului. 1.4. Identificarea componentelor se face în colaborare cu istorici de artă și arhitecți.</p>
<p>2. Evaluează starea monumentului</p>	<p>2.1. Evaluarea stării de conservare a monumentului se efectuează permanent. 2.2. Starea monumentului este exprimată de numărul și formele fizice de degradare apărute. 2.3. Consemnarea stării monumentului se realizează descriptiv și prin imagini, în dosarul tehnic al monumentului. 2.4. Identificarea formelor de degradare se face pentru stoparea evoluției lor și pentru refacerea stării anterioare. 2.5. Evaluarea stării monumentului de arhitectură se face permanent, în vederea conservării lui îndelungate</p>
<p>3. Stabilește natura eventualelor intervenții</p>	<p>4.1. Intervențiile cerute de evoluția stării de conservare a monumentului se fac potrivit legii. 4.2. Natura eventualelor intervenții este stabilită în funcție de starea monumentului 4.3. Eventualele intervenții sunt stabilite astfel încât să nu fie afectată integritatea monumentului. 4.4. Intervențiile pe monument se efectuează numai de întreprinderi specializate, acreditate. 4.5. Intervențiile pe monument se fac pe baza proiectelor de restaurare, avizate de organele abilitate de lege.</p>

Gama de variabile:

Activități de conservare:

- analiza periodică a stării de conservare a monumentului
- impunerea respectării măsurilor de folosire și conservare.

Factorii de degradare:

- condițiile micro și macroclimatice
- modul necorespunzător de folosire a monumentului
- întârzieri în intervențiile pentru stoparea proceselor evolutive de degradare
- intervențiile utilizatorului care induc pierderea unor elemente de identitate fizică și culturală a monumentului (ancadramente uși și ferestre, scări interioare, sobe, modul de circulație original etc.)

Ghid pentru evaluare:

Cunoștințele se referă la:

- Formele specifice de degradare a monumentelor.
- Identificarea componentelor artistice și arhitecturale ale monumentelor.
- Natura intervențiilor care trebuie efectuate în caz de degradare.

La evaluare se va urmări:

- Abilitatea de a identifica formele de degradare ale monumentelor.
- Profesionalismul cu care urmărește starea de conservare și modul în care impune măsurile de conservare.
- Perseverența în aplicarea măsurilor respective.